

Nr 199.

Av herr **Edberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskild automobilskatt, m. m.*

Den höjda beskattning av motorfordonstrafiken, som föreslås i den kungl. propositionen nr 5, torde bli så pass betungande att många nyttobilägare torde få ytterst svårt att i fortsättningen kunna använda sina bilar.

I många kommuner, med långa avstånd till begravningsplatserna, ha s. k. likbilar allt mer börjat att användas. Förr ha ju transporter till begravningsplatserna skett med hästskjuts, och begravningsgästerna ha också färdats efter hästskjuts. Men följderna har också blivit att begravningsgästerna ibland fått utstå stora svårigheter vid olämplig väderlek, t. ex. regn och storm. Men ännu värre har det varit vid stark kyla, då förfrysningar förekommit, men också förkylningar som slutat med dödlig utgång.

Det har därför i många kommuner förekommit att enskilda personer inköpt s. k. likbilar, med vilka de mot en viss taxa utfört transporter till begravningsplatserna. Begravningsgästerna ha också nu alltmer övergått från att använda de långsamma hästskjutsarna och använda i stället bilar.

På landsbygden är det ju så att begravingar i de flesta fall äga rum på söndagar, antingen före eller efter gudstjänsten, varför dessa bilägare — som också ha lastbilar som de köra på vardagarna — ha tid att köra de s. k. likskjutsarna på söndagarna.

Dessa lastbilsägare ha också skaffat sig garage för förvaring av sina bilar. De ha således alla förutsättningar att hålla de ovannämnda bilarna.

Då dessa likbilar endast byggts för liktransporter har det för bilägarna varit ytterst svårt att ekonomiskt utnyttja desamma. Följden har också blivit att liktransporterna oftast utföras med en vanlig lastbil. För de anhöriga och de nära bekanta som ännu upprätthålla den gamla och vackra seden att följa den döde till det sista vilorummet måste detta kännas pinsamt. Det blir både vackrare och värdigare, om en avliden får göra sin sista färd i en särskild för ändamålet avsedd bil. Det borde därför enligt mitt förmenande vara riktigt, att statsmakterna underlätta hållandet av ovannämnda likbilar.

Den redan nu utgående skatten försvårar hållandet speciellt av dessa bilar.

Med det nya beskattningsförslaget kan man gå ut ifrån att det blir praktiskt taget omöjligt för någon privat person att hålla ovannämnda bilar, då ju dessa bilar endast kunna användas för ovannämnda ändamål. Det kan ju invändas att allmänheten får betala de förhöjda omkostnaderna, och detta är ju riktigt. Men det skulle i så fall bli den sämst ekonomiskt ställda befolkningen som skulle få vidkännas dessa höga omkostnader.

Med anledning av vad jag här ovan anfört får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att för de s. k. likbilar, som ej användas för annat ändamål och som äro speciellt byggda för transporter till begravningsplatser, icke måtte erläggas någon fordonsskatt.

Stockholm den 23 januari 1948.

P. J. Edberg.
